

siden, at der i Sverige blev udrustet en Fregat, som gik ud paa et længere Togt til fjernere Egne ikke alene for at vise Flaaget, men da det var lastet med Handelsprodukter og forskellige Industrigenstande, gik det altsaa ogsaa ud for at reklamere og for at bane Vej for den svenske Handel og Industri. Jeg tror, det vilde være heldigt, om vi kom ind paa samme Vej, og at det vilde være et godt Skridt i den Retning, hvis Bevillingen blev givet, er der ingen Tvivl om. Hvad jeg vil dvæle ved paa dette Budget er dog særlig Ændringsforslag Nr. 123. Dette Ændringsforslag er — som det vil ses — stillet af *Udvalget*. Allerede den Omstændighed synes mig at være ret betegnende. Det man her vil foretage, forekommer mig at være af principiel Betydning. Man vil paa Marinens Nybygningskonto, som hidtil i alt Fald kun har været anvendt til at bygge Krigsmateriel for, bygge et Skib, som hovedsagelig kun tilfredsstiller Fordringerne til et Inspektionsfartøj. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hidtil har man bygget alle Inspektions-skibe, baade Vagerinspektionsskibe og Fyrinspektionsskibe uden for denne Bygningskonto, som der her bliver gjort Attentat paa. Alene af den Grund kan jeg ikke være med til at stemme for dette Ændringsforslag. Der er tidligere her i Salen talt mange trøstesløse Ord om Udsigterne til at faa en Flaade, der er noget værd. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) har tit været inde paa dette Spørgsmaal. Men Grunden til, at vi endnu ikke have naaet noget ordentligt i den Retning, er netop den, at Lovgivningsmagten har villet have en alt for stor Indflydelse paa, hvilken Type Skibe vi skulle bygge, og har, om jeg saa maa sige, taget Kommandoen fra Marineministeren. Hele vor Flaade afgiver et sørgeligt Billede paa de vekslende Stemninger og Partistillinger her i Tinget, og jeg vil gøre opmærksom paa, at der med største Lethed kan skitseres en Flaadeplan, der inden for den forudsatte Ramme, 1,200,000, giver os et brugeligt Værn; men det bliver ganske umuligt at naa det, naar der ikke tages fornødent Hensyn til den, der skal raade og føre an. Den højtærede Minister har udtalt i Dag, at han helst ønskede et Panserskib, og jeg vil ikke være med til at dele Flertallets Ansvar eller være med til at tvinge Ministeren til at bygge et Skib, som vor Marine ikke er tjent med at faa. Alle Kompromiser ere daarlige; man kan ikke sidde paa to Stole, og efter de Planer, jeg har set forelagt her i Dag af det projek-

terede Skib, er jeg kommen fuldt paa det rene med, at dette Fartøj vil være meget daarlig egnet til at være Minefartøj. Man har lagt Hovedvægten paa et søgaaende Inspektionsfartøj, og det har man maaske naaet. Jeg mener dog, at den Fart, der her er forudsat, 12 Mil, er meget ringe, naar man skal have et nyt Skib til Inspektionsbrug for at hindre Trawlfiskeriet. Der blev under den færøiske Fiskerilovs Behandling stillet Forslag om, at der skulde bygges et Skib, særlig til Brug ved Færøerne, men der var da Tale om i hvert Tilfælde at komme op paa 13—14 Mil. Hvad man her vil nøjes med, 12 Mil, er ikke mere end „Guldborgsund“ og „Grønsund“ kunne komme op paa ved forceret Fart; altsaa i Fart vindes der intet; og dertil kommer, hvad jeg er overbevist om, at dette Fartøj ogsaa vil være meget daarligt som Søminesfartøj; thi for at være et godt Sømineskib maa det have to Skruer, men dette har kun een. Det maa have to Skruer for at kunne manøvrere paa Pletten; men det faar kun een af Hensyn til Sødygtigheden. Saa vidt jeg hørte, skulde det projekterede Skib have et Dybgaende af over 11 Fod, men et Sømineskib bør kun have et Dybgaende af 8 Fod for med Lethed at kunne løbe hen over udlagte Miner; kort sagt, jeg tror ikke, dette Fartøj kan siges at tilfredsstille de Krav, som man bør stille til det som Led af vort Forsvar. Saafremt det var Tilfældet, vilde jeg kunne stemme for Bevillingen, men jeg tror ikke, det er Tilfældet. Hovedvægten er her lagt paa Inspektionsfartøjet, og det er ganske uden for de Principper, man hidtil har gjort gældende, at man tager Omkostningerne dertil af Nybygningskontoen. I senere Aar er der rettet det ene Attentat efter det andet paa Marinens Budget; og hvis det griber mere om sig, vil det være umuligt at faa fyldestgjort den Flaadeplan, vi have, og som vi helst skulle se at rette os efter. Det har jo ydermere vist sig, at „Guldborgsund“ har kunnet magte sin Opgave, at hævde vort Søterritorium paa en, om jeg saa maa sige, smuk Maade. Jeg skal for øvrigt atter gøre opmærksom paa, at vi have allerede tilstrækkeligt Materiel passende til Fiskerinspektion; vi have i Forvejen en Søminebaad, som har akkurat den Fart, her foreslaas. Den hedder „Hjælperen“. Den har ikke den samme Tønsdrægtighed, men den er et udmærket lille Søskib og vil kunne delvis anvendes til Fiskerinspektion inden for Skagen, hvad den højtærede Marineminister mente, en Torpedobaad ikke egnede sig til.